

Anhang B

til

1851.

Rigsdagstidenden.

N° 43.

Anden Session. — Udvalgenes Betænkning.

(Fortf. af Betænk. over Lovforsl. ang. Egteff. Indg. udenfor de anerkf. Troessamfund o. s. v.)

Det er iøvrigt saa langt fra, at der i den nyeste Tid viser sig en Retning til at affæste Ed, at der tværtimod synes at være en ganske særdeles Stræben efter at forsikre Samfundet ved Eden, men desmere paafaldende bliver den Ligegyldighed, som det omhandlede Lovudkast har vist for at indprente den opvoksende Slægt de Forestillinger, fra hvilke Eden laaner sin Kraft. At Individet, der ikke erholde den til Gudsaf-læggelse fornødne moralske og religiøse Udvikling, ikke egne sig til Udvøelse af de sædvanlige borgerlige og politiske Rettigheder, finde vi aldeles afgjort. Ligesom der vilde indeholdes en indvortes Urimelighed i det Modsatte, kan Saadant heller ikke paa nogen Maade udløses af Grundlovens § 84. Det vilde uden Tvivl være en særdeles beklagelig Følge af en Lov som den foreslaaede, at der i samme kunde søges en Støtte for den Misforstaaelse, som ikke sjældent har vist sig af denne Grundlovs-Paragraph, at ogsaa de, der enes om at fornægte al Religion, skulde kunne gjøre Paastand paa de Rettigheder, som den hjemler et hvert Religions-samfund. Men det er aabenbart, at Anvendelsen af Paragraphen kræver Regler, hvorefter nye Samfund, der ville nyde Anerkjendelse som Religions-samfund, kunne prøves og bedømmes.

Endnu er der en Betragtning, som vi troe at burde udhæve. Det er et almindeligt Duffe, ligesom det vistnok er i Fædrelandets Interesse, at der tilveiebringes, om ikke en fuldstændig Retseenhed, saa dog den muligste Retslighed imellem Statens forskellige Dele. Navnlige er dette Duffe levende

med Hensyn til Slesvig. Der er neppe nogen Deel af vor Retstilstand, der kommer saa meget overens med den, der finder Sted i Slesvig og ligeledes i Holsteen, som den, der staaer i Forbindelse med Religion og Kirke. Der er vel og heri med Hensyn til Enkelthederne endeel Ulighed mellem Danmark og Hertugdømmerne (hvilke indbyrdes have saa godt som aldeles lige Lovgivning i denne Henseende), men i det egentlige Grundlag er der dog fuld Overensstemmelse. Saafernt nu den lovgivende Magt i Danmark under de nærværende Forhold gjorde den indgribende Forandring i Loven om Egteffabstiftelsen og den tilsvarende Slægts religiøse Opdragelse, der er bragt under Omhandling, og hvoraf, som udviklet, ogsaa vilde slyde Hovedforandring i flere Forhold, der for Folket have den yderste Vigtighed, saa vilde det føre til en meget betænkkelig og indflydelsesrig Fjernelse fra de øvrige Statsdele og navnlig fra Slesvig; ja, der lod sig neppe tænke nogen Forfælskelse i den gjensidige Retstilstand, der i den Grad vilde give dem en forskellig Karakter. Allerede det, at man uden nogen Nødvendighed aldeles ombannede den vigtigste Deel i vor Lovgivning, hvori den i sit Grundvasen er den slesvigiske lig, inden at Slesvigerne blev hørte, vilde være anstødeligt. Men der er desuden al Sandsynlighed for, at den foreslaaede Forandring i sit Indhold vilde være dem imod, og, da der dog vel ei kunde tænkes paa at paatvinge dem samme, vilde man danne en ny og høist afstikkende Forfælskelse mellem Danmark og Slesvig, som derimod heri sikkert vilde bevare sin nuværende for det og Holsteen fælles Ret. Det turde være unødvendigt at udføre Alt, hvad der knytter sig til denne Be-